

Fəxrəddin TEYYUB

YADIMA GƏLMİR

Görən harda qaldı çinar duruşum?
Qalmayıb kəsəri daha sözümün.
Mən kimdən soruşum, necə soruşum,
Niyə təbəssümü qaçıb üzümün?

Çətin bir də oxum dəyə hədəfə,
Mürgülü ümidim dadıma gəlmir.
Nə vaxt sevinmişəm sonuncu dəfə?
Ürəkdən gülməyim yadıma gəlmir.

Qəlbimdə sevinc yox, kədərdir daşan,
Üzümə baxmayın, ağrım dərinədə.
Bir vaxt bu dünyanı gəzən-dolaşan,
Gəzir xəstəxana dəhlizlərində.

ÖMRÜN AYAZI

Gəzmişəm bəxtimi axşam, səhər də,
Qarşıma çıxaydın baharda, gözəl.
Biz ki yaşamışıq eyni şəhərdə,
Mən harda olmuşam, sən harda, gözəl.

De, hansı bulağın suyun içmişən?
Gülübdür üzünə hansı göy çəmən?
Bəlkə də yanımdan ötüb keçmişən,
Baxmışam dalınca yana-yana mən.

Nə deyim, heç kəsi qınamaq olmur,
Bu da bir taledi, bu da bir yazı.

Sevgi havasına oynamaq olmur,
Üşüdür adamı ömrün ayazı.

MƏN HƏLƏ BİLMİRƏM...

Dostlarım axtarar məni hər səhər,
Boş qalan gəzdiyim küçə olacaq.
Yiyəsiz qalacaq bağda bar-bəhər,
Yarımçıq işlərim necə olacaq?

Mən hələ bilmirəm bu yol nə yoldur,
Tanrıdır atanın hər an dayağı.
Oğlum, boş saxlama, hovuzu doldur,
Quşlar səhər-axşam su içir axı...

Bir də muğayat ol tut ağacından,
Kölgəsi mənimçün qoyma darıxsın.
Sula ağacları söküləndə dan,
Əl uzat, budaqlar əlini sıxsın.

QƏNİMƏT

Üşüdür canımı payız küləyi,
Daha ilim, ayım, günüm qənimət.
Ömrün qürubuna yol gedirəm mən,
Kimsəyə yetirsə ünüm, qənimət.

Şübhələr şimşəktək gözümdə çaxsa,
Ötəri duyğular qəlbimə axsa,
Qələmim, varağım utanacaqsa,
Sönən ocaq kimi sönüm, qənimət.

Mən aşib daşmışam dilimdən qabaq,
Ürəyim açılıb əlimdən qabaq.
Tanrım, mənə güc ver, ölümdən qabaq
Yurdumun başına dönüm, qənimət.

VƏSİYYƏTVARİ

Çöp də ağır gəldi mənə bu dəfə,
Əllərim keyidi, qolum olmadı.
Hələ ki gedirəm işıq tərəfə,
Bəlkə heç geriyə yolum olmadı.

Kim bilir, bu da bir sınaqdı bəlkə
Taleyi, baxtıyla barışan kəsə.
İstəmirəm kimsə əziyyət çəkə,
Deməyin hardayam, soruşan kəsə.

Görəndə bəd üzün dostun, sirdaşın,
Dəyib ürəyimə ox, ağlamışam.
Qoymayın bir kimsə töksün göz yaşın,
Mən özüm-özümü çox ağlamışam.

Bitişməz bir daha qırılan qanad,
Yaralı qəlbimi oy, görməsinlər.
Yanıma gəlməsin nə doğma, nə yad,
Saralmış üzümü qoy görməsinlər.

ÜRƏK HƏKİMİ

Yadıma salmayın gənclik çağını,
Məni anam kimi əzizləyər kim?
Görürəm ekranda çırpınmağını,
Mənə ürəyimdən xəbər ver, həkim.

İllər yorğun salıb, kəsib heyini,
Dilə tut, bir dindir gör nə deyəcək.
Mənə ömür boyu demədiyini
Kim bilir, bəlkə də sənə deyəcək.

İynə də vurdular ac damarıma,
Bir anlıq bilmədim hardayam, harda.
Sən Allah, yaxşı bax tac damarıma,
Anamın həsrəti axırmı orda?

Salıb itirmişəm bəzən arımı,
Əyrini doğruyla göz-gözə qoyma.
Sayma səhvlərimi, günahlarımı,
Məni ürəyimlə üz-üzə qoyma.

BƏS KİM UÇACAQ

Vermişəm qəlbimi yelə, bilirəm,
Ürəyim başımla cəngdə, savaşıda.
Hamı mənə baxır, elə bilirəm,
Adam da görüşə gedər bu yaşda?!

Mən səni hardasa görmüşəm, gözəl,
Elə bil nə vaxtsa biz görüşmüşük.
Mən də bir xəzələm, sən də bir xəzəl,
Ömrün payız çağı yerə düşmüşük.

Bir sevgi ocağı qalamaq çətin,
Necə pərvazlanıb eşqim uçacaq?

Hanı qanadları bu məhəbbətin,
Bizim yerimizə bəs kim uçacaq?

YARALI QUŞA

Ümid işığıdı gözündə sönən,
Demə halın məni yandırır-yaxmır.
Budaqdan-budağa qonurdun dünən,
Bu gün qanadların sözünə baxmır.

Sirrini kim bilər gülən səhərin,
Ömrün gah qarası, gah da ağ var.
Ayağı torpaqdan üzülənlərin
Nə vaxtsa torpağa qayıtmağı var.

BİR TƏQAÜDÇÜYƏ

Qəm qəmin üstünə gəlir elə bil,
Görürəm sevincin azaldığını.
Ürəyə yox demək yaşamaq deyil,
Mənə deməyəydin kaş aldığı.

Qalmayıb əvvəlki daha qol-qanad,
Hamı elə bilir cibin doludu.
Harana çatacaq iki yüz manat,
Bu, suyun, işığın, qazın puludu.

Ümitsiz olanda əsir dizlərin,
Neçə-neçə arzun havada qalır.
Bazara çıxanda hərdən, gözlərin
Gah narda, gah da ki, heyvada qalır.

Ehtiyac içində gözün yol çəkər,
Ruzu bəxş eləməz hər öyüd sənə.
Əlimdə imkanım olsaydı əgər,
Özümdən verərdim təqaüd sənə.

